

Ekman-auktionen

Katalog over Ingeniør Oscar Ekmans og fru Lia Ekmans bogsamling. Branners bibliofile Antikvariat, Arne Bruun Rasmussen Kunstauktioner (Auktion nr. 186). København (1.-4. november) 1965. (Kataloget udarbejdet af antikvarboghandler Hans Götz og forfatteren H. P. Rohde. Vurderingen af de udenlandske bøger: Hans Götz og af de danske bøger: Hans Bagger.) [16] + 296 s. ill.

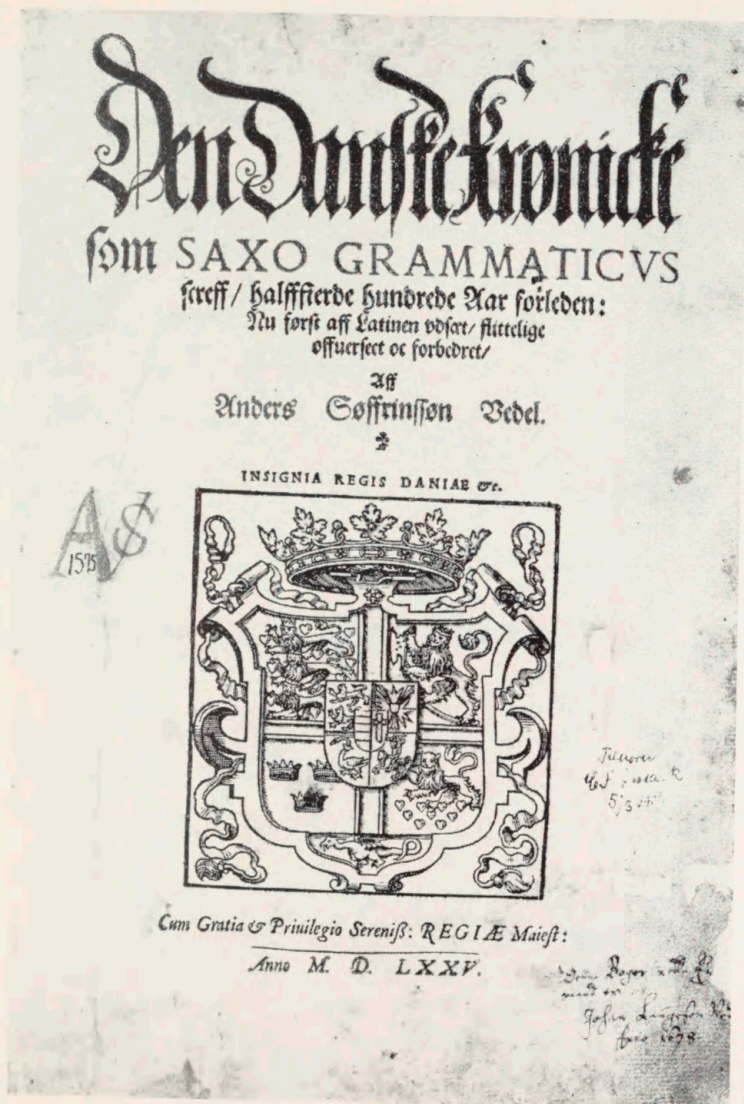
Den bogelskende og bogvante auktionsgæst vil ofte ved eftersynet få svar på spørgsmålet: Er dette en bogsamling, eller er det en samling bøger? Selv om bøgerne står i fremmede omgivelser, og man ikke kendte dem på deres gamle plads, kan fornemmelsen være tydelig. Den har intet med prisklasse at gøre. Kriteriet ligger vistnok i, hvormeget helheden i betydning overgår summen af de enkelte bøgers betydning. Er samlingen, eller grupper inden for den, sammenstillet således, at bøgerne støtter, udfylder, belyser hinanden og tilsammen virkelig afspejler et emne, ejeren holdt af? eller bærer hylderne det halvgjortes præg, som om ejerens interesse, tid, viden var sluppet for tidligt op? Jeg siger med vilje ikke »penge«, for en samling er selvfølgelig en samling, selv om nogle kronjuveler mangler.

Der kan godt være ofret ikke blot penge til antikvar og bogbinder, men også samlerflid på en samling

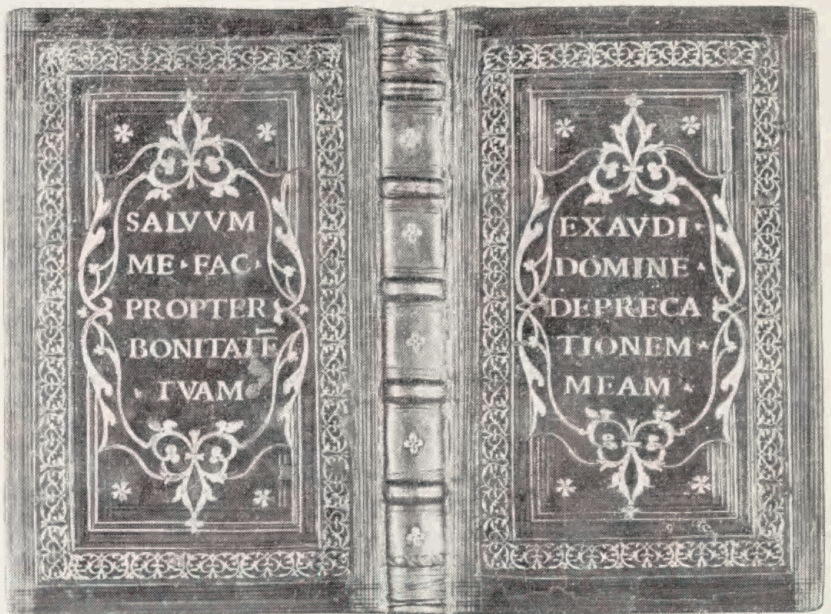
bøger. Når fx. Volmer Rosenkilde i forordet til Danske bogauktioner 1958-60 fremhæver Henry Hellssens evne til at se og begejstring for at finde, tror man ham på hans ord. Rosenkilde vender sig her mod en journalist, der skrev, at Hellssen ikke var egentlig samler, blot en mand, der havde købt sig nogle dyre bøger; men journalisten havde ikke helt uret. Der var i Hellssens samling mange fine bøger, der stod alene, ganske uformidlet, og næppe trivedes, selv om ejeren sikkert var glad for at være kommet dem på skudhold.

Antikvarerne kunne nok selv bidrage til at de rige kunders samlinger blev afrundet og organiseret, dvs. gjort organiske. Jeg har set en komplet H. C. Andersensamling med Gjenfærdet og det hele, hvis ejer aldrig var blevet oplyst om at Birger Frank Nielsen havde forfattet en bibliografi. Eller en stor række gamle danske bøger uden Lauritz Nielsens arbejder ved siden. Og det var endda hos læsende samlere, men selvfølgelig er der flere penge i bare at sende rariteterne frem med en lyrisk kommentar og en udvalgsnota.

Hellssen, ja - 4428 numre til 238.614 kr. i januar 1958, 54 kr. pr. nummer, århundredets største bogauktion; en trediedel af beløbet, over 75.000 kr., betaltes imidlertid for H. C. Andersen-manuskripter til Nysø og Odense, og en god yder-

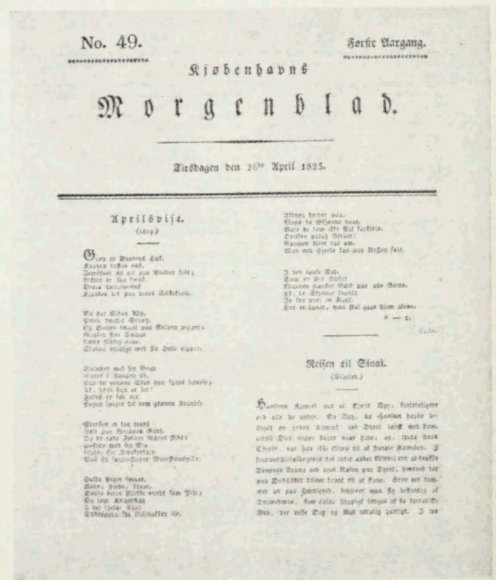

Saxos Danmarkskronike er ved sit indhold, og Vedels oversættelse ved sin sprogform, blandt hovedværkerne i dansk åndshistorie. Et godt eksemplar i samtidigt pergament med Vedels monogram (med senere årstal) og hans sønnesøns signatur var blandt Ekmans mest omtalte bøger. Hammerslaget standsede 100 kr. før de fem cifre var nået. – Klicheen er, som de fleste andre i artiklen, velvilligt udlånt fra selve auktionskatalogen.

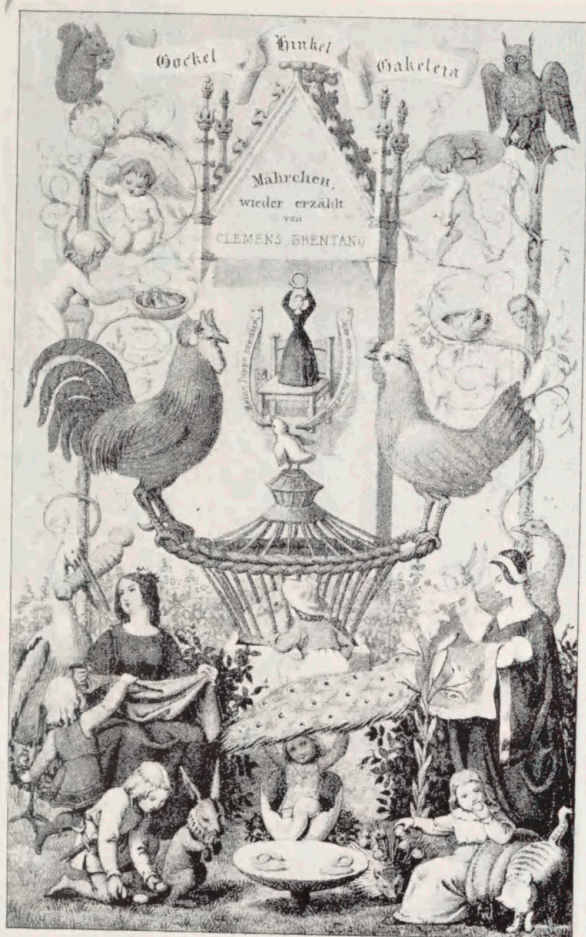

En vistnok unik tidebog for bispedømmet Chartres, trykt i Paris 1526 med mange træsnit, var blandt Det kgl. Biblioteks erhvervelser. Det samtidige binds ikke almindelige tekst-udsmykning betyder: Herre, hør min bøn. Frels mig for din miskundheds skyld.

I denne formindskelse kan man knap læse, men dog ane Grøn er Vaarens Hæk, til over 3000 kr.!

Det fornøjelige
romantiske
titelblad til
Clemens Bren-
tanos Gockel,
Hinkel,
Gakeleia, 1838.

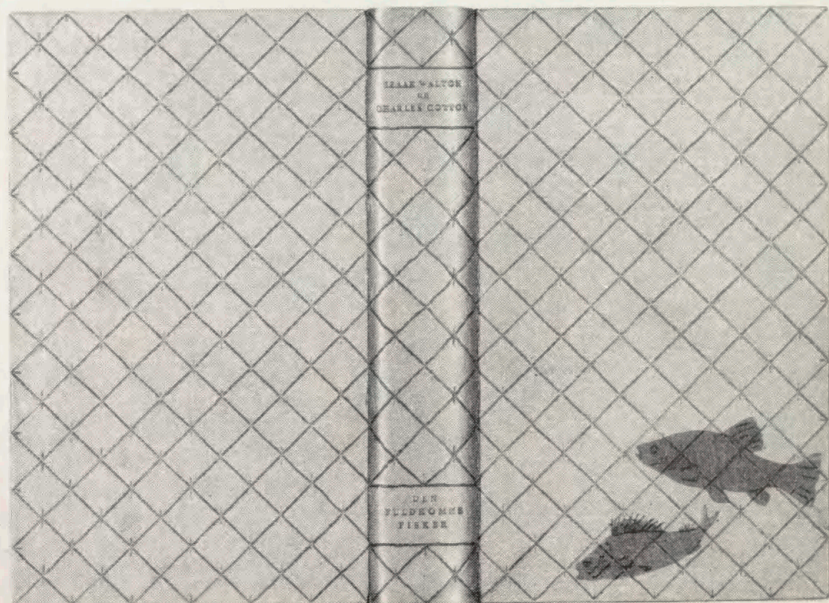

Frankfurt bei Schmerber.
1838.

S. 204: To bind af den eksklusive tyske bogbinder Ignatz Wiemeler, begge i oktavformat. – Helbindet til Den fuldkomne Fisker udførtes af Bent Andréé og Erik Thomsen som løsning af Teknisk Selskabs prisopgave 1944; tegningen er af arkitekt Kai Christensen m.a.a.: naturel niger med nedfældede turkisblå fisk og net i blindtryk. Det i sin tid flere gange afbildede og udstillede bind købtes af Det kgl. Bibliotek.

To Wiemeler-bind og et Andrée & Thomsen-bind, se foregående side.

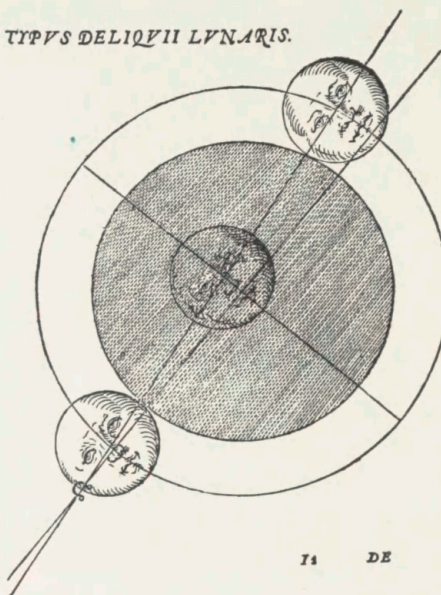
ligere skive for Leonora Christinas franske selvbiografi m.fl. håndskrifter. I 1950 havde Th. A. Müllers navnkundige samling givet 37 kr. i snit, og der var endda megen brugslitteratur foruden sjældenhederne. Abnorme var Helmer-Petersens bøger ved i 1955 at give 105 kr. pr. nummer – i realiteten en fransk luxussamling næsten uden forbindelse med danske forhold.

Selv med otte års inflation i betragtning blev Hellsens provenu langt distanceret af auktionen efter ingeniør Oscar Ekman, der i 1908 grundlagde Nordisk Elektricitets Selskab, og hans tysk fødte frue, som førte firmaet videre efter hans død. Begge var samlere, men med forskellige interesser under gensidig belæring og ansporing; så de kun 1904 numre, begge tilsammen efterlod sig, var to samlinger. Vurderingen på 600.000 kr. kunne meget hurtigt karakteriseres som forsigtig, og hammerslaget blev da også på 954.322 kr. – 501 kr. pr. nr.! også her var manuskripter til salg, men de tæller forholdsvis langt mindre end Hellsens. Nogle få pragtstykker var testamentarisk bortgivet, men anført som skueretter: to af samlingens fem helbind af tyskeren Ignatz Wiemeler (til Kunstindustrimuseet), en bog fra Tycho Brahes bibliotek (til Kronborg – Rundetaarn bød samtidig meget højt, men forgæves på en lignende hos Sotheby), the Kelmscott Chaucer (til unævnt). Disse bøger

ville have bragt hammerslaget over millionen.

De virkelig store penge fremkom ved at tyske klassikere og hovedværker i naturvidenskabens historie samt spredte kostbarheder gik ud af landet; det er vilkårene, og dem er der ikke noget at gøre ved. Når Yale University Library ser det uhyre sjældne førstetryk af Schillers *Die Räuber*, endda i originalkarton, læser vurderingen 2000 kr. og limiterer sit bud til det samme antal dollars, ja så bliver Det kgl. Biblioteks efter vore forhold ekstravagante sidste forsøg, 12.000 kr., forgæves. – I denne forbindelse skal det med al respekt for de dyre og dejlige bøger siges, at det naturligvis kun er efter danske forhold, samlingen var i særklasse. Fru Lia Ekmans interesser: tyske klassikere, bibliofili og bogbind, og ingeniør Ekmans: naturvidenskabens hovedværker (hvor til kom dansk skønlitteratur) bliver i udlandet samlet og i tidens fylde spredt i en helt anden målestok. Tyske klassikere udgjorde således kærnen i Die Bibliothek eines Schweizer Sammlers (Erasmushaus, Basel 1965) med 1735 numre, hvoraf 281 ikke-tyske. Hammerslaget var (s. e. & o.) 813.390 sfr., hvilket giver netop 750 kr. i snit. Og kostbarheder var ophobet på en Sotheby-auktion november 1965, næsten alle stammende fra Louis H. Silver-samlingen og udskilt efter dennes erhvervelse til Newberry Library, Chicago. De

TYPVS DELIQVII LVNARIS.

*Tre faser i en måneformørkelse, et af træsnittene i Tycho Brahes bog om den nye stjerne, 1573, auktionens største sensation, der i øvrigt var indbundet bagved en omtrent ligeså sjælden bog af Peder Hege-
lund m. fl.*

369 numre indbragte 288.998 pund sterling, hvilket er 15.660 kr. for hver! En blokbog passerede den halve million kroner i hammerslag, (29.000 pund), og en latinsk bibel (Venezia: Jenson 1476) fulgte godt med (23.000 pund).

På den anden side havde de to Ekman-samlinger i deres (bortset fra visse forfattere som Goethe, Schiller, Kierkegaard, Kaj Munk) lidt løse karakter et behageligt con amore-præg, idet jo kun de natur-

videnskabelige værker havde nogen forbindelse med ægteparrets egentlige virke. Litteraturhistoriske og bibliografiske arbejder samt enkelte breve og manuskripter knyttede sig til rækken af originaludgaver, en ikke almindelig stribe litterære tidskrifter afrundede billedet af den danske skønlitteratur. Rariteter uden sammenhæng med omgivelserne forekom, men er berettigede i en samling med så stærkt boghistorisk indslag. Bindene trængte sig ikke på trods den selvstændige interesse de havde især i fru Ekmans øjne, og bøger i helbind kunne bære dem. Efter adskillig overvejelse har jeg dannet mig den mening, at der her forelå virkelige *bogsamlinger*.

Man vil derfor altid vende tilbage til katalogen med fornøjelse. Den er selv en bog, 300 sider på glittet papir, altså i snit kun 6-7 titler pr. side! Den er gerne redigeret på hver bogs eget sprog, annotationerne er kyndige og redelige, ofte meget fyldige, men ikke markskrigerske; billedudvalget måske ikke det mest spændende – det er jo i et vist omfang de samme rariteter alle afbilder, og som delvis kendes fra litteraturhistorierne (lastens hyldest til dyden, vil nogle sige!). Overskueligheden har sine grænser, fordi visse bibliofile rubrikker krydser de indholdsbestemte. Løse lister med vurderingspriser og, senere, med hammerslagspriser, foreligger. Upraktisk. Hvis man ikke som de uden-

landske auktionshuse ville sætte vurderinger i selve katalogen, kunne man dog have ladet satsen stå og så genoptrykke vurderingerne med tilføjede hammerslag.

Sammenholder man nu alle tre kilder, falder de største priser selvfølgelig i øjnene, og lad dem da være nævnt for en ordens skyld. Dog uden at specificere *elleve* femcifrede priser på fine udenlandske titler fra flere af katalogens afsnit.

Den højeste auktionspris på en bog i Danmark gav det ene af to eksemplarer i privateje af Tycho Brahe *De nova stella* 1573: 71000 kr., vurderet til 25000; et rent udenlandsk opgør. Endvidere: Tycho Brahe *Astronomiæ instauratæ mechanica* 1602: 17000/6000; Ørsteds fire sider om elektromagnetismens opdagelse, *Experimenta* . . . 1820: 25000/12000; Steno *De solido* 1669: 14000/3000; Pontoppidan *Danske Atlas* 1763 ff: 8800/8500 (lad os håbe det ikke ligesom et af de seneste komplette eksemplarer i handelen bliver købt af en forretningsmand og slagtet, så forretningsforbindelserne kan få et stik hver til jul); Vedels *Saxooversættelse* 1575 i hans eget eksemplar: 9900/6000 (mine håndskriftkyndige kolleger bekræfter ægtheden af Vedels signatur på titelbladet, men turde ikke udtale sig om de få, lidet sigende tilskrifter); Holberg *Skueplads* 1731: 8800/5000; Andersen *Eventyr, fortalte for Børn* 1835-42: 5100/8500 (to af hæfterne i 2. oplag);

Grønlandsk sælfangst, efter kobberstik i Hans Egede: *Det gamle Grønlands nye Perustration*, 1741.

Blichers *Nordlyset* i hans eget eksemplar: 9975/5000; Kaj Munks *Sidste Digte*, manuskript: 11000/4000 (med Tuborgfondets tilskud købt af Kgl. Bibl.); og endelig en kuriositet af prisdannelse: et avisnummer fra 1824 med Poul Møllers *Grøn er Vaarens Hæk*, fornuftigt vurderet til 75 kr., solgt for 3050 kr.! en gang imellem kunne man godt ønske sig ældre tiders petitspalter i aviserne: Hvem man så – hvem der købte!

Tendensen er klar: Det virkelig gode blev meget dyrt. Også i de mindre svimlende højder var det et gennemgående træk, at mere almindelige ting solgtes omkring, ofte

adskilligt under vurderingen, mens det sjældnere virkelig måtte betales. There's no success like success! Denne iagttagelse kan vist gøres overaft på markedet. Hertil svarer, at godt repræsenterede forfattere som Holberg, Blicher, Kierkegaard, gennemgående blev solidere betalt end spredt repræsenterede som Andersen.

Udenlandske og danske bibliofiltryk solgtes ofte lavt; »Grafisk Cirkel« burde nok have været holdt sammen, men manglede lidt i at være komplet og splittedes langt under vurdering. Kunstbøger var heller ikke dyre, og en gruppe originalillustrationer til danske bøger af Niels Skovgaard og andre lå også i underkanten af de tilsyneladende moderate vurderinger. En udpræget mangelvare som danske bøger før 1800 gik derimod næsten over en bank til festforestillingspriser, men der er efterhånden også længe mellem eksemplarer af Arrebo og Kingo, Gerner og Syv, Brorson og Stub, Ewald og Wessel.

Bogbindene, fru Lia Ekmans sær-

lige passion, er nævnt. Det var August Sandgren, som førte fruén ind i bogelskernes verden og løste nogle af sine smukkeste opgaver for hende. Auktionen bød derfor på en række Sandgren-helbind, og de blev betalt godt – så godt at der måske er lidt galt i proportionerne, når R. Paullis Benedicht-bog i et udekoreret, af Sandgren flere gange gentaget bind, opnår samme pris som Doves Press' Faust i to helbind med tilskrift af Cobden-Sanderson selv! nemlig 2250 og 2300 kr., vurdering 1000 og 2500 kr. Også Sandgrens halvbind og papirbind bidrog til samlingens præg på en højst fordelagtig og af køberne værdsat måde.

Det er glædeligt, når udsøgt hjemligt kunsthåndværk påskønnes også i prisen. Lidt mærkeligt kunne det være at se Sandgrens egne beskedne priser multipliceret så kraftigt. Men også mærkeligt at se en hel del Axel Knudsen-bind, både hele og halve

Grundtvigs karakteristiske hånd i L. C. Hagen: Historiske Psalmer 1832, hvori bl.a. førstetrykket af De levendes Land.

*Et min søstreligt Brev
Pauline Schmitt
fra
K. F. F. Gjedde*

(også mange på en Hee-auktion kort efter). Mon alle købere tænker over, at denne håndværker, et navn i katalogen, lever og arbejder iblandt os som en af fagets ypperste – nogle vil mene *den* ypperste, men her spiller smagen ind. Hans håndværk og hans evne til at dekorere også et halvbinds ryg er let at kende, men kendes af altfor få. – Fru Ekmans tredie »hofleverandør« var Henrik Park, også af ham forefandtes udmærkede helbind, mest til priser mellem 1000 og 2000 kr. Betragter man disse tre danske mestres arbejder, var to af Wiemeler-bindene en klodset og kedelig affære, hans bind til Johannes V. Jensens Digte 1906 derimod af stor finhed: store tegl-

røde felter lagt som ruder på naturel bund. Mon han ikke har søgt at tilpasse sig dansk smag? Priserne for de tre bind var upåklagelige: 5200, 6900, 3700 kr. mod vurderingens 1000, 3000, 1000. Niveauforskellen beror på, at det midterste bind indeholdt Søren Kierkegaards sjældne Om Begrebet Angest.

Medens flere af de store offentlige biblioteker intet købte på Ekman-auktionen, fik Frederiksborgmuseet en fin Huitfeldt-Krønike in folio. Kgl. Bibl. kunne for Jurisch' Legat og for egne midler købe bl. a. nogle få bøger om bøger, en vistnok unik tidebog for Chartres, trykt i Paris 1526, og to danske bogbind: et lille Sandgren-bind med den blindtrykte ramme af trekanter, hvis motiv han udviklede til fladedekoration på sit berømte sidste helbind til Povl Christensens »Landsbydegn« (solgt på Ekman-auktionen, dyrt men ikke for dyrt, og til »rette vedkommende«) – og det s. 204 gengivne af Andrée og Thomsen. Af både litterær og billedmæssig interesse er to bind af La Caricature Provisoire 1838–40 med

Rilke/Harden, en interessant kombination, tilmed på et særtryk med førstetryk af Die Weise von Liebe und Tod des Cornets Otto Rilke, to år før bogudgaven 1906. Vurderingspris 400 kr., hammerslag 700 kr. Autografen er langt bedre reproduceret her end i den engelske katalog, hvor eksemplaret i marts 1966 udbødes til 150 pund sterling!

*An Maximilian Harden
herzlich
sein sehr ergebener:
Rainer Maria Rilke
Jousted, Aug. Nov. 1904.*

farvelitografier af Gavarni, Daumier m.fl. i perfekt stand. Og et lille stykke dansk litteraturhistorie er Otto Gelsted: *De danske Strande 1940*; katalogen nævner de medindbundne korrekturer og manuskripter, men ikke at det bl.a. er udkast og renskrift til *De mørke Fugle fløj* –; heraf ses at dette digt ikke, som det altid angives, er skrevet selve 9. april 1940, men 29. april.

To dyre, men gode Kierkegaard-dedikationer erhvervedes med støtte af Jorcks fond.

Særlig købte biblioteket dog tyske klassikere: *Die Räuber*, Zwote Auflage 1782 med løvevignet til venstre – man havde løvevignet til højre – så kan man tage let på de lærdes strid om kronologien! Goethe, Herder, Möser: *Von deutscher Art und Kunst* 1773, med sine essays om gotikken, folkedigtningen og folkehistorien en hjertebog for den litteratur der skulle komme. Et godt eksemplar af førstetrykket af *Werther* med en fyrstinde Stolbergs exlibris; *Hermann und Dorothea*, dvs. *Taschenbuch* 1798 i originalt brokadesbind; J. H. Voss: *Idyllen* 1801, ligeledes førstetryk. Og fra vort århundrede R. M. Rilkes delvis til København henlagte roman *Die Aufzeichnungen des Malte Laurids Brigge* 1910 i Insel's ædle og stilfærdige typografi og kartonnage.

Lignende køb gør idag alle store biblioteker i verden; det er dem der sætter priserne. Mange vil tro,

at den grundige videnskabelige udgave giver mere end førsteudgaven ved sine sammenligninger, noter etc., og at bibliotekerne først og fremmest skal samle sådanne udgaver. Det er også i vidt omfang rigtigt. Men rent bortset fra at de store biblioteker også er bogmuseer, så viser det sig, at selve tingen ikke kan gøres overflødig. Der er ved bøger, omend i langt mindre grad end ved manuskripter, bestandig nye synspunkter, nye spørgsmål. Mange af dem kan kun originaludgaven besvare. Det faglige synspunkt og samlerens efterrationalisering dækker hinanden på heldigste måde! og biblioteker skal ikke udelukkende indeholde brugsbøger.

E. D.

Bogtrykker Poul Kristensens tale ved modtagelsen af F. Hendriksen- medaljen, 1965

Fra Martin A. Hansens smukke fortælling *Bogen*, der indgår i novellesamlingen *Agerhønen*, husker Drengen Mattis, en lille bogorm med en lidenskabelig interesse for bøger. »Mattis læste ikke som de fleste mennesker, læsning var som en feber i ham, hans blik for over linjerne som en træsko på den blanke

is, men bogstaverne blev til små virkelig levende dyr, som pilede ind i hans hjerne og kriblede og krabbede der, så blodet for dunkende igennem ham.«

Jeg tror, at det for os, som er optaget af bogens funktion og form, ville være inspirerende at eje en lignende betagelse af bogens ånd. Vel kan vi nok skabe bøger, hvor kravene til letlæselighed og en æstetisk formgivning imødekommes, men jeg tror, at vor målsætning i bogtilrettelægningen må være: ikke en bestemt stil, ikke et valg mellem en symmetrisk eller asymmetrisk typografi, ikke en særlig dansk bogtypografi eller en international stil, men jeg tror, at vore bestræbelser må søge mod en *engageret* typografi, kompositioner hvor vi ud fra den bedst mulige forståelse af den enkelte bogs ånd og væsen forsøger at lade denne inspiration præge tilrettelægningen i alle dens led.

Når De i dag har glædet og æret mig med F.Hendriksen-medaljen må jeg erkende, at jeg har mange at dele æren med. Mange har podet glæden ved bogen og dens fremstilling ind i mit sind. Jeg må nævne min far, som lærte mig at agte alt, hvad der var af lodighed og kvalitet, jeg kan nævne Niels P. Thomsens tryk og Louis Rasmussens skaberglæde, min gamle lærer Henry Thejls, som bankede fladevirkningens teorier og sansen for skriftkarakterernes skønne nuancer ind i

mit lærlingehovede, og jeg kan nævne et mangeårigt samarbejde med Ellegaard Frederiksen. Meget skylder jeg også afdøde professor Aksel Jørgensen for den berigelse, det var i 1944 på Den grafiske Højskole at opleve hans forelæsninger i kunstanalyse. Jeg vil regne undervisningen, vi modtog hos Aksel Jørgensen, for den betydeligste og måske også den nyttigste. I et brev, Aksel Jørgensen skrev til mig i foråret 1953, formulerede han nogle af sine tanker om bogen og typografien. Disse tanker kom til at virke som en spændt fjeder i mit arbejde med vore publikationer, og jeg vil gerne have lov at citere nogle af Aksel Jørgensens betragtninger. Han skrev bl.a.: »Gid ubesværet og selvfølgelig vil præge dansk typografi i fremtiden. Ikke den megen kunstlethed, der er så inderlig korrekt, men ganske uden oplevelse. Thi oplevelsen for et typografisk værk ligger i den kunstneriske værdi, i dens kunstneriske typografiske idé. Men denne knytter sig ene til den levende funktion, som er mellem legemernes proportioner og spændingen mellem sort-hvidt.«

Arbejdet med Claudel-bøgerne »Middagshøjde« og »Silkeskoen« har været en god oplevelse for mig. Vi anså det på forhånd for en meget vanskelig opgave for en grafiker at gå i lag med de to skuespil, og det var derfor også med megen glæde og stor beundring for Sigurd Vase-

gårds kunst, jeg i sin tid modtog de betagende træsnit, han havde lavet til vore bøger.

Jeg mindes også den dejlige sommerdag i haven derhjemme i Her-ning, hvor oversætteren Frans Las-son fortalte om de to bøger af Clau-del, han foreslog mig at udgive. Lassen kunne ikke love noget større salg, men stillede mig i udsigt, at vi nok skulle få vor løn i himmelen! Nu synes jeg, at jeg i dag har fået min løn.

Forening for Boghaandværk har med F. Hendriksen-medaljen givet mig en stor opmuntring og et lykkeligt minde, og jeg vil gerne sige Dem hjertelig tak herfor!

Domicilfondet og Klareboderne 10

På opfordringen med Bogvennen nr. 3-1965 til medlemmerne om at give bidrag til domicilfondet til afslutning af finansieringen af købet af huset Klareboderne 10 er indtil nu ind-gået ca. 6.000 kr. Hovedbestyrelsen siger bidragsyderne en hjertelig tak for denne hjælp. Der mangler end-nu ca. 45.000 kr. og sagen vil blive fulgt op med en henvendelse til orga-nisationer og grafiske virksomheder, men der modtages fortsat meget gerne bidrag fra medlemmer.

Selve husets drift hviler økonomisk i sig selv, men ovennævnte beløb

tænker man sig at anvende dels til nogle ekstraordinære prioritetsafdrag og dels til en meget ønskelig istand-gørelse af husets facade m.v.

Foreningsnyt

Hovedbestyrelsen

Ved et møde i København den 18. april behandlede en lang række sa-ger vedrørende publikationer, regn-skab, domicilfondet, huset i Klare-boderne, delegeretmødet, afdelin-gerne o.a.

Landsforeningens

delegeretforsamling 1966

Delegeretforsamlingen vil i år først blive indkaldt til sit ordinære møde til september. Som følge heraf vil beretningen fremkomme i Bogven-nen nr. 3.

Karen Foget og Isobel A. Korbøl

Karen Foget er amerikansk født og dansk gift. Hun har opholdt sig flere år i Danmark og bl.a. taget under-visning på Den Grafiske Højskole. Hun og hendes mand, ingeniør Kaj Foget, er nu bosat i Madison, hvor hun arbejder som tilrettelægger for Wisconsin University Press. Karen Foget har allieret sig med Isobel A. Korbøl, der er ansat som redaktør på Universitetsforlaget i Madison.

Kvalitetsbogtryk gennem mere end 90 år

Stort udvalg

i de smukkeste skrifter

Nye og rationelle trykmaskiner

Gennemført planlægning

Hurtig levering

J. Jørgensen & Co Bogtrykkeri

Artillerivej 40 · København S

Telefon Asta 3366

Franskmanden siger:

Un livre est un ami qui ne change jamais –

men han mener, ligesom vi:

Først når en god bog er velindbunden,
bliver den en ven for livet.

Således averterede min læremester,

Anker Kyster, i »Samleren« 1928.

Ord med samme gyldighed i 1966.

Min signatur står for personligt arbejde

i alle indbindingens faser.

Bogbinder Erik Olsen

Lundingsgade 6 · København Ø

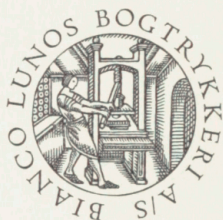
Telefon (01) 39 18 16

Moderne teknik alene gør det ikke -
men kombineret med gammel tradition
faglig dygtighed og høj kvalitet løses
enhver nok så krævende opgave

Bianco Lunos Bogtrykkeri A/S

Etableret 1831

Otto Mønstedts Gade 3 · København V

Telefon 14 07 81
